

Област геологије за коју се полаже стручни испит:

4. ПРИЈЕДЛОГ ТЕМА ЗА СТРУЧНИ РАД:

Тема бр. 1

Тема бр. 2

Тема бр. 3

Потпис подносиоца Захтјева

ПРИЛОГ 3

РЕПУБЛИКА СРПСКА
МИНИСТАРСТВО ИНДУСТРИЈЕ, ЕНЕРГЕТИКЕ И РУДАРСТВА

Број:

Датум:

На основу члана 25. Правилника о условима, начину и програму полагања стручног испита за лица геолошке струке („Службени гласник Републике Српске“, број _____), Министарство индустрије, енергетике и рударства издаје

УВЈЕРЕЊЕ
о положеном стручном испиту

_____, рођен/-а _____ године, у _____, општина _____, са завршеним _____, полагао/-ла је _____, стручни испит за лица геолошке струке, _____ (датум)

област _____, по програму стручног испита за кандидате са високом стручном спремом, пред Комисијом за полагање стручног испита и према оцјени Комисије

ИСПИТ ЈЕ ПОЛОЖИО/-ЛА

Увјерење се издаје без наплате таксе.

М.П.

Министар

1794

На основу члана 27. став 3. Закона о заштити од насиља у породици („Службени гласник Републике Српске“, бр. 102/12 и 108/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар здравља и социјалне заштите, 2. децембра 2014. године, д о н о с и

ПРАВИЛНИК

О НАЧИНУ СПРОВОЂЕЊА ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ –
ОБАВЕЗАН ПСИХОСОЦИЈАЛНИ ТРЕТМАН

Члан 1.

Овим правилником прописује се начин спровођења заштитне мјере обавезног психосоцијалног третмана учи-

ниоца насиља у породици (у даљем тексту: психосоцијални третман).

Члан 2.

(1) Психосоцијални третман треба да заустави и спријечи даље насиље путем:

- 1) постизања увида и прихватања одговорности за властито насилно понашање,
- 2) усвајања самоконтроле понашања,
- 3) учења социјалним вјештинама и мијењањем увјерења која доприносе насилном понашању,
- 4) отклањања узрока насилног понашања и
- 5) постизања позитивних промјена у понашању учи-ниоца насиља у породици.

(2) Циљ спровођења психосоцијалног третмана је смањивање и отклањање опасности понављања учињеног насиља.

Члан 3.

Психосоцијални третман у смислу овог правилника подразумева индивидуални и групни третман.

Члан 4.

Здравствени радници и здравствени сарадници психосоцијални третман обављају у центру за заштиту менталног здравља надлежног дома здравља у сарадњи са центром за социјални рад.

Члан 5.

(1) Учиниоца насиља у породици, којем је суд изрекао заштитну мјеру – обавезан психосоцијални третман, обавезан је да учествује у спровођењу психосоцијалног третмана.

(2) Током спровођења психосоцијалног третмана, жртва насиља у породици може бити укључена у третман уколико на то пристане, те уколико је то потребно према оцјени водитеља третмана.

(3) У случају укључивања жртве у психосоцијални третман учиниоца насиља у породици, здравствени радници и сарадници који спроводе психосоцијални третман дужни су да поступају са повећаном пажњом, уз отклањање, у координацији са другим укљученим органима, установама и службама, било којих околности и ризика који могу довести до понављања насиља и/или поновне трауматизације жртве.

Члан 6.

(1) Прије започињања психосоцијалног третмана, здравствена установа и центар за социјални рад са учиниоцем насиља у породици израђују план активности у писаној форми.

(2) План активности у писаној форми садржи начин на који се психосоцијални третман спроводи, обавезе учиниоца насиља у породици, процјену ризика, као и план поступања у кризним ситуацијама.

Члан 7.

(1) Са планом активности у писаној форми из члана 6. овог правилника мора бити упознато одрасло лице – жртва насиља у породици, а дијете путем законског заступника, односно родитеља који није учинилац насиља у породици.

(2) У случају укључивања жртве насиља у породици у спровођење психосоцијалног третмана, жртва насиља се укључује у израду плана активности у писаној форми.

(3) Жртва насиља у породици ће добити дио плана активности у писаној форми који се односи на поступање у кризним ситуацијама, као што су мјеста на која се може склонити и телефонске бројеве на којима може затражити помоћ.

(4) Са планом активности у писаној форми и његовим спровођењем морају бити упознати и: суд који је изрекао мјеру, полиција и специјализована служба за подршку жртви ради процјене ризика од смртности, озбиљности ситуације и ризика од понављања насиља са циљем управљања ризиком и, ако је неопходно, координисаног обезбјеђења и подршке.

Члан 8.

(1) Здравствени радници и сарадници који се по потреби укључују у психосоцијални третман са учиниоцима насиља у породици обавезно се едукују о родним аспектима насиља у породици и Конвенцији Савјета Европе о сузбијању и спречавању насиља над женама и насиља у породици (САНВИО конвенцији, 2011).

(2) Обука здравствених радника и сарадника за психосоцијални третман са учиниоцима насиља о родним аспектима насиља у породици заснива се на методологији која полази од становишта да је насиље у породици један

од облика родно заснованог насиља, при чему је пол жртве примарни мотив за дјело насиља.

(3) Здравствене установе, укључујући здравствене раднике и сараднике који спроводе психосоцијални третман учиниоца насиља, дужни су да поступају у блиској сарадњи са надлежним органима старатељства, специјализованим службама за подршку жртви, а у случајевима повећаног ризика и са полицијом, тужилаштом и судом који је изрекао мјеру.

Члан 9.

(1) Ако учинилац насиља у породици не долази редовно на психосоцијални третман или ако здравствена установа проиђени да, упркос редовном долажењу, психосоцијални третман неће довести до промјене у понашању учиниоца насиља, о томе ће одмах обавијестити надлежни орган старатељства који ће о томе обавијестити суд који је изрекао ову мјеру, ради изрицања друге заштитне мјере.

(2) Уколико учинилац напусти психосоцијални третман или је суспендован са психосоцијалног третмана или постоји оправдана бојазан за безбједност жртве, потребно је о томе обавијестити и жртву насиља у породици.

Члан 10.

(1) Здравствена установа у којој се спроводи психосоцијални третман води евиденцију о лицима која су јој упућена ради спровођења психосоцијалног третмана, току и резултатима спроведеног психосоцијалног третмана.

(2) Здравствена установа из става 1. овог члана два пут годишње извјештава орган старатељства, по мјесту пребивалишта, односно боравишта учиниоца насиља, а на захтјев органа старатељства, а према потреби и раније.

(3) Садржај и облик образаца евиденције из ст. 1. и 2. овог члана налазе се у Прилогу овог правилника и чине његов саставни дио.

Члан 11.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о начину и мјесту спровођења заштитне мјере обавезног психосоцијалног третмана ("Службени гласник Републике Српске", број 97/06).

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/04-012-457.1/14
2. децембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.

ПРИЛОГ

ЕВИДЕНЦИЈА ЗАШТИТНЕ МЈЕРЕ ОБАВЕЗНОГ ПСИХОСОЦИЈАЛНОГ ТРЕТМАНА

1. ОДЛУКА СУДА

Назив и сједиште суда који је изрекао мјеру: _____

Број и датум одлуке: _____

Трајање мјере: _____

Мјера је изречена: први пут ДА _____ НЕ _____

Ранија мјера: _____

2. ЛИЧНИ ПОДАЦИ

Презиме и име: _____

Име оца: _____ мајке/дјевојачко презиме/: _____

Пол: _____

Датум и мјесто рођења: _____

Држава рођења: _____ држављанство: _____

Занимање и школска спрема: _____

Адреса становања: _____

3. ПОДАЦИ О ПСИХОСОЦИЈАЛНОМ ТРЕТМАНУ

Датум почетка третмана: _____

Датум завршетка третмана: _____

Жртва је укључена у третман: ДА _____ НЕ _____

Датум укључења жртве у третман: _____

Третман је прекинут, датум, разлог: _____

Третман је довео до позитивних промјена у понашању учиниоца:
ДА _____ НЕ _____

Оцјена ефекта психосоцијалног третмана

4. САРАДЊА СА ДРУГИМ НАДЛЕЖНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА

Назив органа, установе или службе укључене у психосоцијални третман: _____

Датум укључивања друге надлежне институције: _____

5. ПОСЕБНЕ НАПОМЕНЕ У ВЕЗИ СА ПСИХОСОЦИЈАЛНИМ ТРЕТМАНОМ

1795

На основу члана 18. став 1. Закона о образовању одраслих ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/09 и 1/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), на приједлог Завода за образовање одраслих, министар здравља и социјалне заштите, 5.12. 2014. године, д о н о с и

ПРОГРАМ

УСАВРШАВАЊА ЗУБНО-СТОМАТОЛОШКИХ ТЕХНИЧАРА ЗА РАД У ЗУБНОЈ ПРОТЕТИЦИ

Члан 1.

Овим програмом утврђују се начин усавршавања зубно-стоматолошких техничара за рад у зубној протетици, циљ Програма, наставни садржаји, облик извођења Програма, трајање Програма и начин провјере, кадровски, дидактички и просторни услови за извођење Програма, услови за упис, напредовање и завршетак Програма, начин евалуације Програма и постигнућа у учењу.

Члан 2.

Циљ Програма је усавршавање зубно-стоматолошких техничара за рад у зубној протетици и усвајање компетенција, знања и вјештина неопходних за рад у области зубне протетике.

Члан 3.

Облик извођења Програма, трајање Програма и начин провјере, кадровски, дидактички и просторни услови за извођење Програма, услови за упис, напредовање и завршетак Програма, начин евалуације Програма и постигнућа у учењу налазе се у Прилогу 1 овог програма, који чини његов саставни дио.

Члан 4.

Овај програм траје укупно 276 часова, од којих је 76 часова теоријске наставе и 200 часова практичне наставе.

Члан 5.

Током усавршавања врши се стално праћење нивоа овладаности радним компетенцијама сваког полазника помоћу листа за праћење тока усавршавања.

Члан 6.

Провјера савладаности Програма врши се полагањем испита провјере, који се организује у просторијама за усавршавања и просторима гдје се налазе услови и радна мјеста за које се полазник усавршавао.

Члан 7.

Оцјену о стеченим компетенцијама даје испитна комисија коју чине најмање три члана који морају испуњавати исте услове који су прописани за наставнике.

Члан 8.

(1) Испитом се провјеравају стечена теоријска знања и радне компетенције.

(2) Испит се вреднује са највише 100 бодова.

Члан 9.

(1) Провјера стечених теоријских знања обавља се тестом знања, који се полаже писмено и вреднује са највише 10 бодова.

(2) Провјера стечених радних компетенција обавља се извршавањем једног стандардизованог радног задатка.

(3) За оцјењивање радног задатка користи се посебна бодовна листа.

Члан 10.

(1) Радни задатак се може оцијенити са највише 90 бодова.

(2) Елементи који се вреднују код сваког радног задатка су:

- 1) уредност при раду - 10 бодова,
- 2) процес рада и редослијед операција - 30 бодова,
- 3) очекивано вријеме израде - 10 бодова,
- 4) параметри квалитета извршеног посла - 40 бодова.

Члан 11.

(1) Успјех на испиту провјере зависи од укупног броја бодова које је полазник стекао на тесту знања и извршавањем радног задатка.

(2) Бодови се преводе у успјех.

(3) Скала успјешности је тростепена и бодује се на следећи начин:

- 1) недовољно..... до 51 бод,
- 2) добро од 51 до 75 бодова и
- 3) одлично од 76 до 100 бодова.

(4) Полазник који не положи испит провјере може након додатног усавршавања приступити поновном полагању испита.

Члан 12.

Теоретску наставу изводи доктор стоматологије, а практичну наставу изводи виши зубни техничар - протетичар.

Члан 13.

(1) Теоријска настава изводи се у просторијама учионог типа са условима за приказивање презентација и видео-записа, као и осталим материјалом потребним за рад.

(2) Практична настава изводи се у кабинету зубне протетике који је опремљен наставним средствима за реализацију практичне наставе и стоматолошкој ординацији опремљеној неопходним средствима и материјалима за рад.

Члан 14.

Услови за упис у овај програм су завршена средња медицинска школа, смјер зубно-стоматолошки техничар или зубни техничар и посједовање љекарског увјерења о здравственим и психофизичким способностима за рад.

Члан 15.

По завршетку Програма стиче се увјерење о усавршавању које има снагу јавне исправе.

Члан 16.

На крају овог програма учесници попуњавају евалуациони упитник на основу којег се врши процјена успјешности одржаног усавршавања.

Члан 17.

Овај програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 11/04-012-370/14
5. децембра 2014. године
Бања Лука

Министар,
Др Драган Богданић, с.р.